

UDSKRIFT
AF
ØSTRE LANDSRETS DOMBOG

D O M

Afsagt den 17. marts 2017 af Østre Landsrets 8. afdeling

(landsdommerne Bo Østergaard, M. Lerche og Marie Louise Tønne (kst.) med domsmænd).

8. afd. nr. S-3403-16 og S-3404-16:

Anklagemyndigheden

mod

1) **Tiltalte 1**

(CPR nr. 1 (Født 1966))

2) **Tiltalte 2**

(CPR nr. 2 (Født 1964))

(advokat Peter Trudsø, besk. (for begge))

Dom af 6. december 2016 (15-8646/2016) fra Retten i Glostrup er anket af

Tiltalte 1 og **Tiltalte 2** med påstand om frifindelse, subsidiært formildelse.

Anklagemyndigheden har vedrørende **Tiltalte 1** påstået domfældelse efter anklageskriftet og har vedrørende **Tiltalte 2** påstået domfældelse i overensstemmelse med byrettens bevisresultat samt i øvrigt for begge tiltalte påstået skærpeelse.

Med forsvarerens indforståelse og med rettens tilladelse har anklagemyndigheden berigtiget anklageskriftet i forhold 2, således at fakturadatoen vedrørende Cisco Linksys router er 13. januar 2012. I forhold 3 er fakturadatoen vedrørende Samsung Galaxy xcover 5. december 2011, og værdien af det modtagne IT-udstyr og mobiltelefoner opgøres efter egenbetaling til 17.195 kr.

Forklaringer

Der er i landsretten afgivet supplerende forklaring af de tiltalte og **Vidne 1**

De i byretten af vidnerne **Vidne 3**, **Vidne 2** og **Vidne 4** afgivne forklaringer er dokumenteret i medfør af retsplejelovens § 923.

Tiltalte 2 har supplerende forklaret blandt andet, at han ikke kunne træffe beslutning om indkøb af IT-udstyr i **Kommunen** alene. Anmodning om indkøb af IT-udstyr kom fra kommunens forskellige afdelinger og forvaltninger. Der blev indkøbt gennem SKI-aftaler eller efter kommunens egne udbud og aftaler. Han har kun været medunderskriver på nogle få IT-kontrakter. Foreholdt e-mail af 19. oktober 2010 fra

Vidne 1 (ekstrakten side 187) har tiltalte forklaret, at han ikke havde givet udtryk for, at han gerne ville have, at **V1 A/S** skulle vinde udbuddet. Han er ikke "decision maker", som anført i et dokument fra **V1 A/S** (ekstrakten side 182). Han har ikke haft indflydelse på, om dette har været **V1 A/S'** opfattelse. Han har måske haft indflydelse på IT-indkøb, men han var ikke beslutningstager.

Virksomhed 1 A/S
(V1 A/S)

Vedrørende *Iphone3* har tiltalte oplyst, at han fik den som test. Han tog den i brug for at se, om der var fornøden sikkerhed ved produktet, fx at telefonen blev låst, hvis den blev glemt eller efterladt, hvor uvedkommende kunne få den i hænde. Endvidere var han med til at undersøge telefonens holdbarhed. I branchen stillede leverandørerne ofte deres produkter til rådighed for test med henblik på, at kommunen senere skulle købe det pågældende produkt. Han har ikke været med til, at kommunen købte IT-produkter alene med henblik på test, idet leverandørerne normalt stillede testudstyr til rådighed uden at kræve betaling. Sådant testudstyr var nok nærmest leverandørens ejendom. Testudstyr måtte også gerne bruges privat. Det var en del af testen. De enkelte forvaltninger kunne selv tage stilling til, om medarbejdere måtte beholde udstyret. Hvis leverandøren ikke ville have testudstyret tilbage, var det ikke ualmindeligt, at man selv kunne beholde udstyret. Dette er kutyme i branchen. Han havde ikke dengang kendskab til, at **V1 A/S** anså den pågældende Iphone3 som en "kundegave". Iphone3 havde været på markedet i ca.1 år, da han fik den.

Vedrørende *Nokia og HTC-telefonerne* har han forklaret, at han havde fået nogle priser oplyst af **Vidne 1**. Han er lidt af en krejler og køber gerne billigst muligt. Han kunne få telefonerne billigere ved at købe dem gennem **Vidne 1** end ved at købe telefonerne an-

dre steder. Han kan ikke huske priserne. Han rykkede forgæves for faktura for telefonerne, og til sidst opgav han at rykke. Han kan ikke huske, om han har forklaret som anført i politirapporten af 21. juni 2016 (ekstrakten side 195). Han bad om at købe – ikke om at få – de to telefoner.

Vedrørende *Iphone4* kan han ikke huske, om telefonen gik i stykker og blev ombyttet.

De 2 *Ipads* brugte han til test og privat for blandt andet at tjekke sikkerheden. Han bliver beskattet af rådighed over IT-produkter, som han modtager i forbindelse med sit arbejde uanset antallet af IT-produkter. Han har været med til at skrive et notat om forløbet af en test. Ingen har bedt om at få de 2 *Ipads* tilbage.

Vedrørende *HP Envy notebook* ved han ikke, hvorfor den aldrig blev leveret. HP Envy notebook kunne være interessant for kommunen at købe til anvendelse for dem, der arbejdede med business intelligence og havde brug for nogle kraftige maskiner. Det var ikke meningen, at notebooken skulle bruges af ham selv, men af andre i kommunen. De fik aldrig testet modellen, men valgte en anden løsning.

Foreholdt [Vidne 1's] e-mail af 24. februar 2010 (ekstrakten side 184-185) var der tale om en aftale om intelligente skærme. Man kunne ikke samle alle kommunens IT indkøb hos [V1 A/S], men [V1 A/S] var en af [Kommunens] store IT-leverandører.

[Vidne 1] bor i nærheden af tiltalte. Sammen med andre af [Vidne 1's] venner så de nogle gange sammen fodbold i fjernsynet. Han har aldrig set de fakturaer, som findes vedrørende de IT-produkter, som han har modtaget. Vedrørende Apple-produkter må man registrere sig hos Apple. Det kan man kun gøre som privatbruger, ikke som kommune.

[Tiltalte 1] har supplerende forklaret blandt andet, at hans team var ansvarlig for at udarbejde og gennemføre udbud. De afgjorde selv, om de skulle benytte en SKI-aftale, eller om de selv skulle gennemføre udbud. Der var altid i teamet bl.a. en jurist med. Teamet vurderede, om udbud eller SKI var mest fordelagtigt for [Vir.2]. Hans team købte ikke selv ind, men indkøbene blev foretaget af [Vir.2's] forskellige afdelinger eller enheder. Han var ikke selv med til at indkøbe IT-udstyr til sit eget team. Disse indkøb blev foretaget af [Vir.2's] IT-afdeling. Han har ikke været ”decision maker”, som anført i et do-

kument fra **V1 A/S** (ekstrakten side 270). Han har ikke haft indflydelse på, om dette har været **V1 A/S'** opfattelse.

Vedrørende *Sony Ericsson telefonen* husker han ikke, om han havde undersøgt prisen, men normalt undersøger han priserne, før han køber. De 1.250 kr. var en rimelig pris for en demotelefon. Der var ikke interne regler hos **Vir.2**, som forbød, at han købte privat hos **V1 A/S**. Han havde hørt, at andre ansatte også købte direkte hos **V1 A/S**.

Vedrørende *Iphone4* kan han ikke i dag forklare, hvorfor han henviste til sin datters Sony Ericsson telefon, når Iphonen var til hans hustru. Da han fik telefonen, husker han ikke, om han fik at vide, at telefonen var gratis. Der er ikke nogen sammenhæng mellem hans forespørgsel vedrørende en Iphone og **Vir.2's** udbud på terminaler og mobiler, som var under behandling på det samme tidspunkt.

Samsung Galaxy xcover-telefonen havde han ikke forinden talt med **Vidne 4** og **Vidne 3** om. De kom uopfordret med telefonen og gav ham den til test. Hverken han eller **Vir.2** havde tilkendegivet interesse for at teste den pågældende telefon. Han gav den videre til sin søn på 19 år. Hvis telefonen kunne klare sønnens hårdhændede behandling, måtte den være solid. Han husker ikke, om telefonen var ny på markedet på det tidspunkt.

Apple Ipad3 har han ikke betalt for. Han har flere gange mundtligt efterspurgt en faktura hos **Vidne 4** og **Vidne 3**. Han har ikke sagt til **Vidne 4**, at han var interesseret i en Ipad3.

Vidne 1 har supplerende forklaret blandt andet, at han ikke på noget tidspunkt er blevet fyret i **V1 A/S**, men han flyttede afdeling. Hans chef var **Person 2**, som skulle godkende hans indstillinger/beslutninger. Almindelige private kunne købe hos **V1 A/S**, men for **V1 A/S'** egne medarbejdere var der lavere priser. **Tiltalte 2** var en af mange personer i **Kommunen**, som **V1 A/S** talte med. Med **Tiltalte 2** kunne man tale om strategiske forhold, fx om kommunens overvejelser med hensyn til hjemmearbejdspladser, sikkerhed o. lign. Han har nok også talt generelt med **Tiltalte 2** om kontrakter, men **Tiltalte 2** kunne ikke selv indgå kontrakter.

Det var ikke ualmindeligt, at **V1 A/S** udleverede testudstyr til store kunder. Udlån af sådant testudstyr blev ikke altid registreret i **V1 A/S**. Mange gange blev testudstyr ikke tilbageleveret, idet det meste udstyr ikke har nogen salgsværdi efter brug til test.

Personlige oplysninger

Om sine personlige forhold har **Tiltalte 2** oplyst, at personundersøgelsen er dækkende for hans aktuelle forhold.

Arbejdsplads (*1)

Tiltalte 1 har oplyst, at hans personlige forhold er uændrede i forhold til Kriminalforsorgens personundersøgelse. Han er fortsat ansat i ***1**. Hans arbejdsgiver kender til nærværende sag. Denne sag har været til hinder for, at han fik en chefstilling i ***1**, som han i øvrigt var vurderet egnet til. En domfældelse i landsretten vil kunne indebære en risiko for, at han bliver afskediget.

Landsrettens begrundelse og resultat

*Forhold 2, **Tiltalte 2***

Af de af byretten anførte grunde tiltræder landsretten, at **Tiltalte 2** er fundet skyldig i overtrædelse af straffelovens § 144 ved som anført i anklageskriftet uberettiget at have modtaget, fordret eller ladet sig tilsige som gave følgende IT-udstyr: Iphone 3, Nokia 3710, HTC Desire, Iphone4, Cisco Linksys router og 2 Ipads.

For så vidt angår HP Envy notebook er der mellem parterne enighed om, at **Tiltalte 2** ikke har modtaget denne. Efter bevisførelsen – herunder den fremlagte e-mail af 8. juli 2011 (ekstrakten side 156) fra **Tiltalte 2**, hvor det om en HP Envy notebook anføres, at ”[d]et er denne model der er interessant” – og **Tiltalte 2's** forklaring om, at kommunen overvejede at indkøbe notebooken til ansatte, der arbejdede med Business Intelligence, er det ikke godtgjort, at **Tiltalte 2** uberettiget har fordret notebooken til sin private brug. Det er derfor ikke bevist, at **Tiltalte 2** har overtrådt straffelovens § 144 for så vidt angår den nævnte HP Envy notebook.

Med hensyn til værdien af de øvrige i forhold 2 nævnte IT-produkter må det efter de foreliggende oplysninger lægges til grund, at den almindelige markedspris/vejledende udsalgspris på de i forhold 2 anførte tidspunkter i det væsentlige har været som anført i tiltalen, uanset at det ikke kan afvises, at man på markedet ville kunne købe produkterne lidt billigere. Således som tiltalen er rejst i forhold 2, lægger landsretten herefter til grund, at den

samlede værdi af den opnåede fordel ved erhvervelsen af de i forhold 2 nævnte IT-produkter – bortset fra HP Envy notebooken – udgjorde i hvert fald 24.000 kr.

Forhold 3, [redacted] Tiltalte 1

Af de af byretten anførte grunde tiltræder landsretten, at [redacted] Tiltalte 1 er fundet skyldig i overtrædelse af straffelovens § 144 ved som anført i anklageskriftet uberettiget at have modtaget, fordret eller ladet sig tilsige som gave følgende IT-udstyr: Sony Ericsson u20i, Iphone4, Samsung Galaxy xcover, Apple Ipad 2 og Apple Ipad 3.

For så vidt angår Sony Ericsson u20i finder landsretten, at der må tages udgangspunkt i en værdi for den pågældende mobiltelefon på 2.999 kr. som anført i anklageskriftet, da det ikke kan antages, at den pågældende mobiltelefon var en såkaldt ”demo-telefon”. Landsretten har herved lagt vægt på, at [redacted] V1 A/S den 28. august 2010 modtog den pågældende telefon fra sin leverandør og samme dag udfærdigede salgsfaktura til [redacted] Tiltalte 1 .

Med hensyn til værdien af de øvrige i forhold 3 nævnte IT-produkter må det efter de foreliggende oplysninger lægges til grund, at den almindelige markedspris/vejledende udsalgspris på de i forhold 3 anførte tidspunkter i det væsentlige har været som anført i tiltalen, uanset at det ikke kan afvises, at man på markedet ville kunne købe produkterne lidt billigere. Det må herefter lægges til grund, at [redacted] Tiltalte 1 efter fradrag af egenbetaling på 2.500 kr. har modtaget IT-udstyr til en værdi af i hvert fald 15.000 kr.

[redacted] Tiltalte 2 og [redacted] Tiltalte 1 straffes efter straffelovens § 144 med fængsel i henholdsvis 40 dage og 30 dage.

Landsretten har ved strafudmålingen lagt vægt på, at de tiltalte i flere tilfælde over en længere periode har skaffet sig IT-produkter og herved uberettiget opnået fordele til en værdi på ikke under henholdsvis 24.000 kr. og 15.000 kr., at de tiltalte i de fleste tilfælde selv har været aktive med hensyn til at erhverve de omhandlede IT-produkter, at de tiltalte begge indtog ledende stillinger med overordnet ansvar for IT i henholdsvis [redacted] Kommunen [redacted] og Vir.2, at det ikke er påvist, at de tiltalte i øvrigt har handlet pligtstridigt, og at erhvervelserne af IT-produkterne for begge de tiltalte ophørte i første halvdel af 2012, dvs. for nu omkring 5 år siden.

Landsretten finder, at der ikke i retspraksis eller lovforarbejder er støtte for, at straffen for overtrædelse af straffelovens § 144 som udgangspunkt er ubetinget fængsel. Under hensyn til værdien af de opnåede uberettigede fordele, til at der ikke i øvrigt foreligger oplysning om pligtstridige forhold, og til den tid, der er gået siden forholdene blev begået, finder landsretten det upåkrævet, at fængselsstraffene fuldbyrdes. Landsretten finder på den anden side, at betinget dom efter straffelovens § 56 ikke er tilstrækkelig henset til de ledende stillinger, som de tiltalte indtog henholdsvis i **Kommunen** og **Vir.2**. Der knyttes derfor i medfør af straffelovens §§ 62 og 63 for begge de tiltalte til dommen vilkår om samfundstjeneste således, at **Tiltalte 2** og **Tiltalte 1** skal udføre ulønnet samfundstjeneste i henholdsvis 60 timer og 40 timer inden for en længstetid på henholdsvis 6 og 4 måneder.

Landsretten tiltræder byrettens bestemmelse om konfiskation.

Under hensyn til, at sagerne imod **Tiltalte 2** og **Tiltalte 1** efter anklagemyndighedens beslutning er behandlet samlet som prøvesager i et større kompleks af bestikkesager, finder landsretten, at statskassen skal betale halvdelen af forsvarersalæret vedrørende hver af de tiltalte i byretten.

T h i k e n d e s f o r r e t :

Tiltalte 2 straffes med fængsel i 40 dage.

Fuldbyrdelsen af fængselsstraffen udsættes og bortfalder efter en prøvetid på 1 år på betingelse af

at tiltalte ikke begår strafbart forhold i prøvetiden,
at tiltalte i prøvetiden undergiver sig tilsyn af Kriminalforsorgen, og
at tiltalte udfører ulønnet samfundstjeneste i 60 timer inden for en længstetid på 6 måneder.

Tiltalte 1 straffes med fængsel i 30 dage.

Fuldbyrdelsen af fængselsstraffen udsættes og bortfalder efter en prøvetid på 1 år på betingelse af

at tiltalte ikke begår strafbart forhold i prøvetiden,

at tiltalte i prøvetiden undergiver sig tilsyn af Kriminalforsorgen, og
at tiltalte udfører ulønnet samfundstjeneste i 40 timer inden for en længstetid på
4 måneder.

Byrettens bestemmelse om konfiskation hos de tiltalte stadfæstes.

Statskassen skal betale sagens omkostninger for landsretten, ligesom statskassen skal betale halvdelen af det for byretten for hver af de tiltalte fastsatte salær til deres beskikkede forsvarer.